

Ur vilstolen
9/7 1988

Resa med Författaren

Ombord på Adalen III. Jag hade återvänt från min riktiga lunch och slagit mig ner i det hörn där jag en timme tidigare hade suttit och talat med författaren Ludvig Nordström, som dog för 46 år sen. Han var förklarligt nog inte intresserad av någon lunch men hade lovat att återkomma.

Jag kände mig dåsig efter maten och ölet och satt med halvslutna ögon, då jag plötsligt åter fick höra den vackra, distinkta stämman och möttes av de pepparkornsbruna ögonen mitt emot mig.

— Jag hoppas att lunchen smakade bra, sa han.

— Den var alldeles utmärkt.

Det är en förvånansvärt väl tilltagen matsal. Man lär kunna servera 100 personer samtidigt där. Det kunde man nog inte på gamla Strömkaleten.

Jag hade lagt märke till Författarens engelska uttal av ordet lunchen och tänkte att hans engelska mor, som han ger en så levande och vacker bild av i de delvis självbiografiska böckerna "På hemväg till Obacka" och "Planeien Markattan", i mycket måste ha präglat hans livshållning. Goethe säger någonsans att det var från sin far som han hade fått den fasta stommen och allvaret i sin livsföring, medan modern hade skänkt honom sinnets lätthet och fabuleringslusten. För Ludvig Nordström var det nog tvärtom.

Vi hade passerat Nyland och därmed den gamla industri-Adalen. Ludvig Nordström hade mest suttit tyst och bara muttrat halvt argt, när vi passerat den ena nedlagda fabriken eller såg en efter den andra. När han såg att också Svanö var borta, sa han

upprörd: "Vad i hundra Hälsingland! Kan man köpa något häfta om Adalens historia? Det borde finnas här ombord. Inte ett digert verk i flera volymer, endast knappa notiser".

Jag sa att kommerserådet Bo G Hall, som hade givit ut en mycket läsvärd bok om "Ångbåtarnas Adalen", enligt vad jag hade hört var i färd med att ställa ihop just ett sådant häfte. Kan- ske skulle det senare också bli en utförligare skrift om Adalens industrihistoria. Jag tyckte för övrigt att det hade varit trevligt med en liten bokiosk ombord, där man kunde hitta till exempel ett och annat av Birger Norman och Mauritz Edström för att nämna ett par författare som vuxit upp i Adalens industridistrikt. Båda arbetarpjkar. Och som motvikt Tage Hedborgs "I såg- verkarörelsens tjänst", som be- handlar utvecklingen ur företags- garnas synvinkel, både de framgångsrika och de miss- lyckade.

Resan från Härnösand till Sol- lefteå tar åtta timmar, så man har tid till en del läsning. Det brukar visserligen finnas guide ombord på Adalen III. Men det är svårt att lyssna i allt sorlet och bullret. Jag föredrar att läsa. Ludvig Nordström nickade in- stämmande.

Jag beslöt mig för att ställa några kanske lite näsvisa frågor till Författaren.

SVEN VALLMARK